HET BUITENHUIS

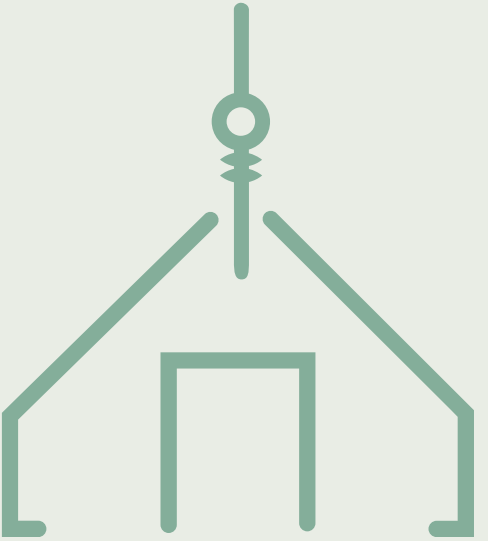
Logeerzorg

Het gesprek dat eerder mag beginnen

Voor professionals

mrt. 2026

Voorwoord

In de afgelopen vier jaar hebben we in Het Buitenhuis honderden mantelzorgers en logés mogen ontvangen. Mensen die vaak al lange tijd samen zorgen. Mensen die hun weg zoeken tussen liefde, loyaliteit en overbelasting.

Wat ons in die jaren het meest is opgevallen? Logeerzorg gaat zelden alleen over een bed. Het gaat over loslaten, over identiteit en over de vraag: *Doe ik het nog goed?*

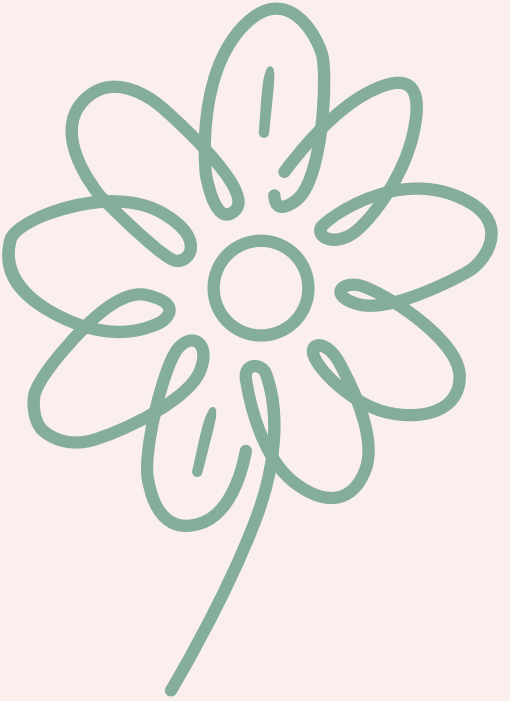
We zien hoe moeilijk de eerste keer logeren kan zijn, hoe groot de stap voelt. Maar we zien ook wat er gebeurt wanneer logeerzorg op tijd wordt ingezet. Het geeft rust, herstel en ademruimte. Soms zelfs nieuwe energie in de relatie.

Vaak horen we achteraf: *Dit hadden we eerder moeten doen.*
Dat is precies waarom dit boekje er is. Niet om logeerzorg als voorziening uit te leggen, maar om het gesprek erover te verdiepen. In onze ervaring begint het verschil niet bij beschikbaarheid of financiering, maar bij timing en taal.

Professionals spelen daarin een sleutelrol. Wanneer het gesprek tijdig en zorgvuldig wordt gevoerd, blijft logeren een keuze en geen noodmaatregel.

Wij hopen dat dit boekje helpt om die gesprekken eerder te openen, zodat mantelzorgers ervaren dat zij er niet alleen voor hoeven staan. Weten dat er een uitweg is, geeft vaak al ruimte.

Het team van Het Buitenhuis

Inhoudsopgave

Waarom logeerzorg het verschil maakt 7

Logeerzorg is een proces 11

Drie perspectieven. Eén werkelijkheid 13
Els, mantelzorger - Loslaten terwijl alles in je wil vasthouden *14*
Peter, logé - Ik red me nog wel *16*
Kim, casemanager - Tussen weten en zeggen *17*

Taal is zorg 19

Begin eerder dan je denkt 21

Hoe regel je het? 23

Wat kun jij morgen doen? 27

Het Buitenhuis, logeerzorg in de praktijk 28

Wat vaak wordt gevraagd door families 30

Hoewel iedere mantelzorger en professional de dagelijkse realiteit van zorg op een andere manier ervaart, herkennen veel mensen dezelfde onderliggende patronen: de zoektocht naar balans, de groeiende druk en het moment waarop duidelijk wordt dat het thuis niet langer vanzelf gaat.

Vanuit die gedeelde ervaringen ontstaat de behoefte aan tijdige ondersteuning. In dat licht wordt logeerzorg steeds belangrijker.

Waarom logeerzorg het verschil maakt

Logeerzorg wordt vaak pas besproken wanneer het eigenlijk al te laat is: bij uitputting, crisis of wanneer een opname plotseling dichtbij komt.
Dat is zonde. Want logeerzorg is geen noodoplossing. Het is een geplande, tijdelijke overname van zorg met als doel de zorg thuis duurzaam vol te houden.

De meeste professionals kennen logeerzorg. Toch wordt het gesprek vaak uitgesteld. Mantelzorgers wachten zelf ook, uit loyaliteit, uit schuldgevoel en uit liefde.

In de praktijk blijkt dat het probleem zelden in financiering zit. Het verschil zit meestal in timing en taal.

Wanneer jij het gesprek opent, ontstaat er ruimte om samen over logeren te praten.

Om het gesprek over logeren op tijd en goed te kunnen voeren, is het belangrijk dat iedereen dezelfde basis begrijpt: wat logeerzorg wél is en wat het níét is. Pas wanneer de bedoeling helder is, ontstaat ruimte voor een open gesprek. Daarom volgt eerst een korte uitleg van wat logeerzorg precies inhoudt.

Wat bedoelen we met logeerzorg?

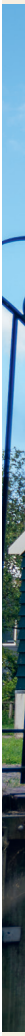
Logeerzorg is geplande respijtzorg. De logé verblijft tijdelijk op een andere plek, zodat de mantelzorger kan opladen.

Het **doel** is:

- ontlasting van de mantelzorger
- behoud van balans thuis
- langer samen thuis wonen mogelijk maken

Logeerzorg is tijdelijk. Het is geen opname, geen crisiszorg en ook geen revalidatie. Het is een bewuste pauze in een langdurig zorgproces, met focus op mantelzorg. Het is een preventieve interventie gericht op het versterken van de thuissituatie.

Maar logeerzorg draait niet alleen om praktische regelingen. Achter ieder gesprek schuilt een emotioneel proces voor zowel mantelzorger als logé. Om te begrijpen hoe je hen het beste kunt begeleiden, is het essentieel om oog te hebben voor wat er onder de oppervlakte speelt.

Logeerzorg is een proces

Logeerzorg gaat niet alleen over organiseren. Het gaat over loslaten, vertrouwen en identiteit.

Bij **mantelzorgers** spelen vaak emoties zoals:
- loyaliteit
- schuldgevoel
- twijfel
- angst om te falen

Bij **logés** spelen vaak:
- schaamte
- verlies van autonomie
- de behoefte zichzelf te blijven

Wat voor jou een passende oplossing lijkt, kan voor hen een grote emotionele stap zijn. Logeerzorg is nooit alleen een organisatorische keuze; het is een relationeel proces.

Die onderstroom wordt pas echt zichtbaar wanneer je kijkt door de ogen van de mensen die het betreft. Daarom laten we in de volgende pagina's dezelfde situatie zien vanuit drie perspectieven. Deze verhalen helpen om te voelen wat woorden soms niet kunnen vangen.

Drie perspectieven.
Eén werkelijkheid.

Op de volgende pagina's lees je dezelfde situatie vanuit drie perspectieven:

- de mantelzorger
- de logé
- de professional

Lees deze verhalen als een spiegel. Ze maken zichtbaar wat vaak onder de oppervlakte blijft. Wat herken je uit je eigen praktijk? Waar voel je spanning? Wanneer zou jij het gesprek openen?

Logeerzorg begint niet bij regelen. Het begint bij begrijpen.

Els, mantelzorger

Loslaten terwijl alles in je wil vasthouden

Ik zit op de rand van het bed en kijk naar Peter die ligt te slapen. Iedereen om me heen zegt al maanden hetzelfde: "Je moet óók aan jezelf denken, Els." Maar niemand vertelt erbij hoe je dat moet doen, als de ander helemaal van jou afhankelijk is.

Ze zeggen dat ik hem moet laten logeren. Voor mij heeft logeren lang aangevoeld alsof ik hem zou wegstoppen. Alsof ik iets deed wat een goede echtgenoot niet doet.

Dus stelde ik het uit. Elke keer weer. En nu… nu heb ik geen keuze meer. De arts zegt dat ik geopereerd moet worden. Er komen dagen dat ik in het ziekenhuis lig. Dagen waarop ik niet kan thuiskomen, zelfs niet als het logeren van Peter niet goed gaat.

En dat maakt de twijfel groter. Want had ik dit nou maar eerder geprobeerd… dan wist ik nu hoe het zou gaan. Dan had ik hem kunnen ophalen als hij zich niet prettig voelde. Maar nu kan dat niet.

De kinderen zeggen dat ze hem wel kunnen halen als het echt niet gaat. Ze zeggen het vol liefde, dat weet ik. Maar ze hebben zo'n druk leven. Ik wil hen niet nóg meer belasten doordat ik het te lang heb uitgesteld.

Gisteravond heb ik zijn koffer gepakt. Ik heb zijn vertrouwde trui erin gelegd en ben gaan huilen. Niet omdat hij weggaat, maar omdat ik bang ben dat hij denkt dat ik hem wegstop. Dat hij zich afgewezen voelt en dat ik hem tekortdoe, omdat ik niet weet hoe hij het daar zal hebben.

En toch… we gaan het doen. Hij gaat logeren. Niet omdat ik wil, maar omdat het moet. En ergens hoop ik dat hij misschien verrast zal zijn. Dat hij gezelligheid en veiligheid vindt. Dat hij daar even kan landen.
Maar eerlijk? Vanavond, in dit bed, voelt het vooral alsof ik moet leren loslaten, terwijl alles in mij vasthoudt.

Logeerzorg voelt voor een mantelzorger vaak als loslaten,
terwijl je alles wilt vasthouden.

Peter, logé

Ik red me nog wel

Ze zeggen dat ik ergens anders ga slapen. Logeren, noemen ze het. Ik snap niet echt waarom. Ik red me thuis best, ik heb geen hulp nodig. Ik kan toch zelf eten? Zelf de televisie aanzetten? Ik ben niet hulpeloos. Ik ben geen kind zeg. Ik ben niet zoals die mensen die ik soms zie… zo verward.

En eerlijk? Daartussen zitten, dat wil ik niet. Ik ga niet bingoën, of knutselen, of in een kring koffiedrinken. Laat mij daar maar buiten. Ik doe niet mee aan gedoe. Er is gelukkig een televisie. Daar ga ik naar kijken. Dan kan ik me terugtrekken.

Els moet naar het ziekenhuis. En als zij er niet is… tja, dan moet het blijkbaar zo. Ik doe het maar voor haar. Ik vind het niet nodig, maar zij wordt anders zo ongerust. Dat wil ik niet. Ik zie aan haar dat ze erg moe is. Ik kan soms ook maar beter niets zeggen. Ik zie haar huilen en soms wordt ze ook wat snauwerig.

Dus we gaan maar. Voor Els. Als we binnenkomen, zie ik mensen lopen. Ik kijk naar de vloer, wil eigenlijk niemand aankijken. Ze hoeven niet te weten dat ik het ben. Ze hoeven niet te zien hoe het met mij gaat. Ik wil niet dat ze denken dat ik alles niet meer zelf kan.

Ik laat het maar over me heen komen. Voor Els. Omdat zij dit nodig heeft. Als zij straks thuiskomt, wil ik kunnen zeggen dat het goed was. Dat is mijn deel van de zorg.

Bij veel logés gaat het eerst om zichzelf kunnen blijven, pas daarna om zorg.

Kim, casemanager

Tussen weten en zeggen

Ik zie het al weken. De vermoeidheid in Els haar ogen. De verwarring die bij Peter steeds iets toeneemt. En tussen hen in die stille worsteling waar ze geen woorden voor hebben.

Ik weet dat ik het gesprek over logeerzorg moet openen. Maar wanneer? En vooral hoe? Met één verkeerd woord, één zin die te hard klinkt, kan Els denken dat ze het niet goed doet. Of dat ik vind dat het thuis niet meer gaat. En dat is nooit mijn insteek.

Soms denk ik dat ik Els apart moet spreken. Niet om iets te regelen, maar om haar twijfel hardop te laten bestaan. Want zolang die twijfel niet gezegd mag worden, is er geen ruimte voor logeren. Maar dat blijft zoeken. Wanneer is dat moment er?

Vorige week vertelde ze dat ze geopereerd moet worden. Dat was het signaal dat ik niet langer kon wachten. Ik koos mijn woorden voorzichtig en zei bewust niet "Het wordt te zwaar." Maar wel "Er is een plek waar Peter kan verblijven. Warm, veilig, huiselijk. Dan heb jij rust om te herstellen, zonder dat je je zorgen hoeft te maken over Peter."

Ik zag dat ze schrok, maar ik zag óók wat opluchting. Het verschil tussen moeten en mogen. Toch blijft er twijfel ook bij mij. Had ik het niet eerder moeten noemen? Had ik het anders moeten brengen?

Maar ik weet inmiddels dat het gesprek over logeerzorg niet begint bij regelen, maar vooral bij voelen. Bij luisteren. Bij taal die aansluit bij hun beleving. En als iemand later zegt: "We hadden dit eerder moeten doen, dank je…" dan voel je waarom het zo belangrijk is om het gesprek wél te voeren.

Het juiste gesprek op het juiste moment is vakmanschap.

De drie perspectieven laten zien dat iedere betrokkene een eigen waarheid heeft. Om die werkelijkheden bij elkaar te brengen, speelt taal een cruciale rol. Hoe je iets zegt, bepaalt vaak méér dan wat je zegt.

Taal is zorg

Hoe je het brengt, bepaalt hoe het landt.
Wat vaak **niet werkt**:

- “het wordt te zwaar”
- “u moet ook aan uzelf denken”
- “misschien is opname beter”

Wat vaker **wel werkt**:

- “hoe houdt u dit vol?”
- “wat zou u helpen om het zorgen langer samen te doen?”
- “zullen we logeren eens verkennen als mogelijkheid?”

Het gesprek over logeerzorg gaat niet over zorg overnemen.
Het gaat over vertrouwen delen.

Praktische **aandachtspunten**:

- benoem logeerzorg vroeg in het traject
- spreek de mantelzorger ook apart
- leg de nadruk op de tijdelijkheid
- normaliseer twijfel
- introduceer proeflogeren

Het gesprek openen in 30 seconden

Vaak is het spannend om logeerzorg te introduceren. Een eenvoudige manier kan zijn: “Veel mantelzorgers vinden de eerste keer logeren spannend. Soms helpt het om eens te verkennen wat tijdelijk logeren kan betekenen om het thuis langer samen vol te houden. Zullen we dat eens rustig bekijken?”

Belangrijk:

- gebruik woorden als verkennen
- benadruk de tijdelijkheid
- normaliseer twijfel

Wanneer taal aansluit bij de beleving van mantelzorger en logé, ontstaat ruimte om logeerzorg te verkennen. Toch komt dit gesprek in de praktijk vaak pas laat op gang. Juist daarom is het belangrijk te onderzoeken hoe en wanneer je het onderwerp eerder kunt introduceren.

Begin eerder dan je denkt

Logeerzorg wordt vaak **ingezet**:
- bij crisis
- bij uitval van de mantelzorger
- bij acute overbelasting

Maar het **werkt beter** wanneer het:
- een terugkerend ritme krijgt
- vroegtijdig wordt verkend
- onderdeel wordt van het zorgplan
- wordt gezien als investering in duurzame zorg thuis

Signalen om het gesprek te openen:
- terugkerende vermoeidheid
- spanningen in de relatie
- medische ingrepen of eigen gezondheidsklachten
- uitspraken als: “Het gaat nog wel”

Wanneer is het goed om logeerzorg te verkennen?

Check of één of meer situaties herkenbaar zijn:
- ☐ de mantelzorger oogt regelmatig vermoeid
- ☐ zorgmomenten worden zwaarder
- ☐ er ontstaat spanning in de relatie
- ☐ de mantelzorger zegt: “Het gaat nog wel”
- ☐ er komen medische ingrepen aan
- ☐ de mantelzorger slaapt slecht
- ☐ familie maakt zich zorgen
- ☐ er is weinig ruimte voor eigen herstel

Vroeg inzetten voorkomt laat ingrijpen. Wacht niet tot het moet. Verken het wanneer het nog mag.

Zodra het gesprek op gang komt, helpt het als je de praktische stappen helder kunt uitleggen. Begrijpelijke informatie verkleint twijfel en maakt de keuze behapbaar.

Hoe regel je het?

Wanneer het gesprek in beweging komt, helpt het als je praktisch en concreet kunt uitleggen hoe logeerzorg wordt geregeld.

Informeer altijd naar de mogelijkheden. Logeerzorg is soms breder beschikbaar dan gedacht.

In regio Zaanstreek-Waterland geldt:

- via de **Wmo**:
  - geen indicatie nodig voor Het Buitenhuis
  - andere logeeradressen gaan via Wmo-loket of sociaal wijkteam
  - maximaal 3 weken per jaar

- via de **Wlz**:
  - via VPT, MPT of PGB
  - 156 etmalen per jaar
  - geen zorgtoewijzing meer nodig voor VPT/MPT in de V&V

Onbekendheid is vaker het probleem dan financiering.

Voor Het Buitenhuis geldt “boeken zonder gedoe”. Iedereen in een mantelzorgsituatie woonachtig in regio Zaanstreek-Waterland kan direct contact opnemen met Het Buitenhuis voor boekingen.

Hoe ziet logeren in Het Buitenhuis eruit?

Een logeerperiode begint altijd met een kennismaking. Families kunnen een afspraak maken voor een rondleiding en een eerste gesprek, of aansluiten bij een van de open middagen. Door Het Buitenhuis te ervaren en de sfeer te proeven, kunnen de logé en de mantelzorger rustig ontdekken of het bij hen past.

Ongeveer twee weken voor het verblijf nemen wij altijd contact op om alles zorgvuldig door te spreken. We staan stil bij de specifieke zorgvragen, het welzijn van de logé en praktische aandachtspunten voor het verblijf. Ook maken we samen afspraken over een plan B, voor het geval er onverwachts iets verandert waardoor logeren in Het Buitenhuis toch niet meer passend is.

Aankomst:

- rustige ontvangst met koffie
- kennismaken met Het Buitenhuis
- kamer eigen maken en spullen uitpakken

Een gewone dag:

- samen ontbijten
- activiteiten of rustmomenten
- lunch met elkaar
- rondje om, muziek, spel of gesprek
- gezamenlijk diner
- avondrust of samen tv kijken, puzzelen of een spel spelen

Wat kan iemand meenemen?

- kleding
- foto's of persoonlijke spullen
- persoonlijke verzorgingsproducten
- medicatie
- hulpmiddelen
- eigen producten (er is een koelkast op de kamer)

Wat wij bieden

- een fijn verblijf met persoonlijke aandacht
- ADL-ondersteuning
- medicatieverstrekking
- samenwerking met thuiszorg
- huiselijke omgeving
- na het verblijf geven we een fotocollage mee als herinnering
- luisterend oor voor de familie

Wat vaak gebeurt

Na een eerste logeerervaring wordt logeren voor veel mantelzorgers en logés een terugkerend ritme.

Met een helder beeld van wat logeerzorg is en hoe het geregeld wordt, ligt de vraag voor: wat kun jij als professional nú al doen? Kleine stappen maken vaak het grootste verschil.

Wat kun jij morgen doen?

Zo kun jij morgen al het verschil maken:

- maak logeerzorg een standaard gespreksonderwerp
- bespreek het in een vroeg stadium
- voeg het toe aan je MDO-agenda
- introduceer proeflogeren
- bespreek het als investering in langer thuis wonen
- informeer collega's over regionale mogelijkheden
- open het gesprek vóór uitputting zichtbaar wordt

Professioneel handelen is soms eerder durven beginnen. Begin al vroeg het gesprek zodat logeren een keuze blijft en geen noodzaak wordt.

Alles wat in dit boekje staat, draait uiteindelijk om één doel: mantelzorgers tijdig ondersteunen zodat zij de zorg thuis kunnen blijven dragen.

Slotboodschap

Logeerzorg is geen laatste redmiddel.
Het is erkenning van mantelzorg.
Het versterkt de thuissituatie.
Het voorkomt uitval.
Het maakt langer samen thuis wonen mogelijk.
Maar alleen als het tijdig wordt ingezet.
Als we logeerzorg niet tijdig organiseren, laten we mantelzorgers het te lang alleen dragen.

Het Buitenhuis, logeerzorg in de praktijk

Sinds 2022 biedt Het Buitenhuis respijtzorg in de vorm van logeer- en dagarrangementen. Onze focus ligt op tijdelijke ontlasting van mantelzorgers, zodat de zorg thuis duurzaam kan worden volgehouden.

Wij bieden:

- logeerarrangementen van 1 nacht tot maximaal 4 weken
- dagarrangementen tussen 08.00 en 22.00 uur
- een huiselijke setting met aandacht voor rust, ontmoeting en beleving

Tijdens het verblijf verzorgen onze helpenden plus de Algemene Dagelijkse Levensverrichtingen (ADL) en de medicatie. Voor verpleegkundige handelingen werken we samen met Thuiszorg Purmerend. Zo bieden we passende ondersteuning binnen duidelijke en veilige kaders.

Onze gasten hebben uiteenlopende ziektebeelden, zoals dementie, niet-aangeboren hersenletsel (NAH), Parkinson, MS, kanker, ouderdom en kwetsbaarheid.

In de nacht is er een vrijwillige slaapwacht aanwezig voor calamiteiten. Wanneer iemand structureel wakkere nachtzorg nodig heeft, is Het Buitenhuis niet de juiste plek. In dat geval denken we graag mee over een passend alternatief.

Wat we dagelijks zien, is dat wanneer logeerzorg tijdig wordt ingezet, thuissituaties vaak langer stabiel blijven. Wij geloven dan ook dat respijtzorg de verlofregeling is voor mantelzorgers.

Wil je sparren over een casus of de mogelijkheden verkennen? We denken graag mee.

Wat vaak wordt gevraagd door families

Voor wie is logeren in Het Buitenhuis bedoeld?
Het Buitenhuis is er voor mensen die thuis afhankelijk zijn van mantelzorg. Tijdens het verblijf nemen wij de dagelijkse zorg tijdelijk over, zodat de mantelzorger kan opladen en de zorg thuis beter vol te houden blijft. Onze gasten hebben uiteenlopende ziektebeelden of vormen van kwetsbaarheid, zoals dementie, Parkinson, MS, niet-aangeboren hersenletsel (NAH), kanker of ouderdom. Wat hen verbindt, is dat zij thuis zorg ontvangen van een partner, familielid of naaste en dat tijdelijke ondersteuning helpend kan zijn voor het evenwicht thuis.

Is logeren hetzelfde als opname?
Nee. Logeren is tijdelijk en bedoeld om mantelzorgers te ontlasten (respijtzorg). Het doel is juist om het langer mogelijk te maken dat mensen samen thuis blijven wonen.

Hoe wordt bepaald of iemand kan logeren?
We kijken altijd samen naar de zorgvraag en de situatie thuis. Daarnaast is het belangrijk dat de logé woonachtig is in de regio Zaanstreek-Waterland. Wanneer iemand intensieve 24-uursbegeleiding of structurele nachtzorg nodig heeft, is Het Buitenhuis meestal niet de juiste plek. In dat geval denken we graag mee over een passend alternatief.

Hoe wordt de zorg tijdens het verblijf geregeld?
Ons team ondersteunt bij de dagelijkse zorg, zoals hulp bij wassen en aankleden, medicatie en het bieden van structuur in de dag. Wanneer verpleegkundige handelingen nodig zijn, werken we samen met het thuiszorgteam van De Zorgcirkel Purmerend dat naar Het Buitenhuis komt.

Hoe lang kan iemand logeren?
Dat verschilt per situatie en financiering. Logeerperiodes kunnen variëren van een nacht tot meerdere weken per jaar. Samen kijken we wat helpend is voor de mantelzorger en de logé.

Kunnen gasten ook alleen overdag komen?
Ja, dat kan. Naast logeerzorg biedt Het Buitenhuis ook dagarrangementen. Gasten kunnen overdag, tussen 8.00 en 22.00 uur, komen voor ontmoeting, activiteiten en ondersteuning en gaan aan het einde van de dag weer naar huis. Voor sommige mantelzorgers en logés is dit een eerste stap om kennis te maken met Het Buitenhuis voordat er eventueel een logeerperiode volgt.

Wordt er overdag iets aan activiteiten gedaan?
Ja, zeker. We kijken altijd naar de interesses en het dagritme van de gasten. Sommige mensen doen graag mee aan activiteiten zoals Japans biljart, Cornhole, darten, schilderen, tekenen, fotograferen, muziek, een spel of een blokje om. Anderen kiezen liever voor rust of een gesprek. De dag heeft een herkenbare structuur met gezamenlijke maaltijden, momenten van ontmoeting en ruimte voor eigen invulling.

Mag familie op bezoek komen?
Ja. Familie en vrienden zijn altijd welkom. We vinden het belangrijk dat de verbinding met thuis blijft bestaan. Er is ook altijd de mogelijkheid om tegen een kleine vergoeding mee te eten (lunch en/of diner).

Kunnen partners samen logeren?
Ja, dat is mogelijk. In langdurige zorgsituaties kunnen de rollen van mantelzorger en zorgvrager vervagen. Voor sommige echtparen voelt het prettig om ook tijdens een logeerperiode bij elkaar te blijven. In Het Buitenhuis bieden we die mogelijkheid wanneer dat passend is.

Wat kost een verblijf?
Voor het verblijf geldt een eigen bijdrage van €19,50 per nacht. Dit is een all-inclusive bedrag voor servicekosten, maaltijden, activiteiten en faciliteiten. De overige kosten worden meestal vergoed via de Wmo, de Wlz of de zorgverzekering.

HET BUITENHUIS

Contact

Het Buitenhuis
Noorderweg 104
1456 NK Wijdewormer

www.buitenhuiswijdewormer.nl
hetbuitenhuis@zorgcirkel.nl
06 21915461

Volg ons op social media:

In samenwerking met:

Gemeente Edam Volendam
Gemeente Landsmeer
Gemeente Oostzaan
Purmerend
Gemeente Wormerland
Gemeente Waterland
gemeente Zaanstad ZNSTD
Zilveren Kruis | Zorgkantoor
De Zorgcirkel